

dansk eller af fremmed Oprindelse paa Repertoiret.“

Skal denne mangesidige Opgave kunne løses, er det nødvendigt at holde fuldt Personale ikke blot til alle Repertoirets Kunstretninger, men indenfor Skuespil og Opera endog til forskellige Arter — det alvorligere Drama, Lystspillet, den ældre klassiske Opera, den Wagnerske Opera, den moderne Opera o. s. v. Det forstaas da let, at Teatrets kunstneriske Personale er og maa være urimelig stort i Forhold til det samlede Antal Forestillinger, der i Sæsonens Løb kan gives paa Teatrets eneste Scene. Virkningen heraf er, at den enkelte Kunstner langt fra kan benyttes i det Omfang, som Kunstens Tarv, Hensynet til ham selv eller en blot minimal Økonomi kræver. I de hidtil foreliggende Forslag tænkte man sig da den fremtidige Ordning saaledes, at hver af de to Scener, der ønskedes til Raadighed, blev benyttet til alle tre dramatiske Kunstarter, idet Delingslinien mellem, hvad der skulde opføres paa den store Scene, og hvad der skulde opføres paa den mindre, blev draget efter det enkelte Stykkes Krav i saa Henseende.

Nødvendigheden af to Scener blev under Rigsdagsbehandlingen af Teaterloven af 13. Maj 1911 da ogsaa indrømmet af det paagældende Folketingsudvalg, der samtidig med at nævne Vanskelighederne ved paa det foreliggende Tidspunkt at foretage Skridt i denne Retning enstemmigt udtaler som sit Haab, at Forholdene i alt Fald ved Lovens Forelæggelse til Revision i 1914 „maa vise sig gunstige for en Nyordning“.

Da Loven af 13. Maj 1911 i Rigsdagssamlingen 1914—15. blev revideret, gjorde der sig — ligesom ved den senere Revision i Samlingen 1916—17 — lignende Betragtninger gældende, idet det utvivlsomt kun var de da herskende overordentlige Forhold i Landet, der bevirkede, at man begrænsede sig til en Fortsættelse af den nugældende, rent midlertidige Ordning.

Som det vil ses, er Ministeriet ved det Forslag, som man herved forelægger Rigsdagen, gaaet ud fra en noget anden Forudsætning end den, der har ligget til Grund for de senest foreliggende Planer, blandt hvilke særligt skal nævnes Bygningsinspektør Martin Borchs Forslag til en Scene i Tordenskjoldsgade med Forbindelsesbygning til Hovedscenen paa Kongens Nytorv og Arkitekt Bunchs Forslag til Indretning af en Scene i Teatrets Magasinbygning med Inddragelse af Kolona-

den i Teatrets Bygningskompleks. Medens der her har været lagt afgørende Vægt paa den umiddelbare Forbindelse mellem de to Scener som en nødvendig Forudsætning for den ovennævnte, fra visse Sider ønskede Fællesdrift af alle tre Kunstarter, er Ministeriet ved den Ordning, som man her søger gennemført, gaaet ud fra som det ubetinget rigtigste, at der bør ske en fuldkommen Sondring mellem det reciterende Skuespil paa den ene Side og Opera og Ballet paa den anden.

Det vil nemlig i saa Henseende ikke kunne bestrides, at de nævnte Kunstarters Krav og Forudsætninger i Virkeligheden er saa forskellige, at det ikke vil kunne undgaas, at Driften af den enkelte Kunstart maa lide under Fællesskabet, ligesom Erfaringen ogsaa har vist, at en fuldstændig Sondring efter den ovenangivne Delingslinie for saa vidt giver bedre Driftsvilkaar som den skaffer større Arbejdsfred ved at hindre uheldig Konkurrence mellem Kunstarterne.

Hertil kommer som et Fremtidshensyn, der ikke bør overses i denne Forbindelse, at en gennemført Deling som den her foreslaaede til enhver Tid vil muliggøre en Overgang til privat Drift af Opera og Ballet, hvis en saadan af finansielle Grunde maatte anses for nødvendig, samtidig med at Skuespillet — navnlig den danske dramatiske Literatur fra Holberg til Nutiden — opretholdes som Statsdrift paa det samme Sted, hvor nu i over 170 Aar den danske Skuespilkunst har været udøvet til Belæring og Udvikling af Folket.

Ud fra disse Betragtninger har Ministeriet forment at burde søge Lovgivningsmagtens Bemyndigelse til at erhverve den af Aktieselskabet „Casino“ til Teaterdrift hidtil benyttede Bygning i Amaliegade for der at lade indrette en Opera- og Balletscene. Efter de af Arkitekt Bunch udarbejdede og af Bygningsinspektør Martin Borch tiltraadte Planer vil der her kunne indrettes en fuldkommen tilfredsstillende Scene med rigeligt Orkesterrum, Forsænkningsscener, Rundhorisont og alt, hvad iøvrigt et moderne Scenelanlæg kræver, samt en Tilskuerplads, der vil kunne rumme ca. 1,600 Pladser. Endvidere vil der kunne tilvejebringes al fornøden Plads til Prøvelokaler, Paaklædningsværelser, Magasiner o. s. v., saaledes som det nærmere er paavist paa de som Bilag VIII, IX og X vedføjede Planer med tilhørende Beskrivelse (Bilag I og II).

Teaterbygningen paa Kongens Nytorv tænkes udelukkende forbeholdt det reci-